

2005. április 14., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

25. módosítás

22A. CIKK (új)

22a. cikk**Jelentés a helyreállítási tervről**

A Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben leírja a sziürke tókehal és norvég homár állományra vonatkozó helyreállítási terv alkalmazásával összefüggő következtetéseket, beleértve a tervvel kapcsolatos társadalmi-gazdasági adatokat is. Ezt a jelentést két évvel a jelen rendelet hatályba lépését követően kell benyújtani.

26. módosítás

MELLÉKLET

törölve

P6_TA(2005)0131

A Nyugat-Balkánon zajló regionális integráció**Az Európai Parlament állásfoglalása a Nyugat-Balkánon zajló regionális integráció helyzetéről**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Bizottság Délkelet-Európa stabilizációjáról és társulási folyamatáról szóló éves jelentésére (SAP),
  - tekintettel korábbi délkelet-európai országokról és a stabilizációs és társulási folyamatról szóló állásfoglalásaira, különös tekintettel a 2003 november 20-i állásfoglalásra ⁽¹⁾,
  - tekintettel a horvát miniszterelnök 2004. november 15-i történelmi jelentőségű szerbiai és montenegrói látogatására és ezen alkalomból történő közös nyilatkozat aláírására, amely kiemeli mindkét országnak az Európai Unióhoz való csatlakozás iránti elkötelezettségét valamint azon kívánságukat, hogy rendezzék a kiemelkedő jelentőségű kérdéseket, mint pl. a kisebbségek védelme, a szerb menekültek Horvátországba történő visszatérése és a háborúban eltűnt horvát állampolgárok holléte,
  - tekintettel a Külügyi Bizottságnak az Európai Újjáépítési Ügynökség megbízatásának meghosszabbításáról szóló 2004. november 17-i jelentésére ⁽²⁾, valamint a Tanácsnak (B6-0026/2004) és a Bizottságnak (B6-0025/2004) feltett, szóbeli választ igénylő kérdésekre,
  - tekintettel Eljárási Szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az EU 1999-ben a nyugat-balkáni országok (Albánia, Bosznia és Hercegovina, Horvátország, Szerbia és Montenegró, valamint Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság számára útjára indította a stabilizációs és társulási folyamatot (SAP) azon stabilitási egyezményhez való fő hozzájárulásaként, amely stratégiai kereteket hoz létre ezen országok EU-val fenntartott kapcsolataiban és összekapcsolja az új szerződéses kapcsolatokat (stabilitási és társulási megállapodások (SAA)) és a támogatási programot (CARDS),
- B. mivel a kétoldalú kapcsolatok kiegészítik a többoldalú keretrendszert, amelyben a regionális együttműködés és a jószomszédi kapcsolatok kialakulása előfeltétele a konkrét taggá válásnak,
- C. mivel a 2003. évi thesszaloniki Európai Tanács kifejezetten elismerte a SAP folyamatban részt vevő országok európai elhivatottságát és EU-tagjelölti képességét,

⁽¹⁾ HL C 87. E, 2004.4.7., 521. o.⁽²⁾ P6_TA(2004)0056.

2005. április 14., csütörtök

- D. mivel a kérdéses országok előrelépéseket tettek, de mivel számos kihívással kell még szembenézniük a teljes mértékig működő demokráciába és piacgazdaságba történő átmenetük befejezéséig, és mire képesek lesznek szoros kapcsolatot fenntartani az EU-val; és végül mivel európai elhivatottságuk ugyan vitathatatlan, de az ezen irányban történő előrelépés az egyes országok azon képességén fog múlni, hogy tudnak-e észrevehető javulást elérni,
- E. mivel Szerbia és Montenegró államszövetsége – amely az EU kezdeményezésére jött létre a demokratikus és gazdasági reformok folyamatának előmozdítása és az európai uniós integrációja felgyorsítása érdekében – jelenleg nem felel meg az elvárásoknak, és 2005. március 3. óta az ország parlamentje gyakorlatilag nem működik,
- F. mivel a demokratikus Koszovó létrehozása nem csak a többség, hanem az összes ott élő népcsoport számára az EU célkitűzését kell képeznie, és mivel a jelenlegi és a jövőbeli segítségnyújtásnak ilyen elveken kell nyugodnia; mivel ezen törekvések eredményei nem kielégítőek; mivel a koszovói helyzet és a szerb és más nem albán közösségek megmaradt tagjai biztonságának elégtelensége – különösen a 2004. márciusi etnikai villongások kitörése után – szintén negatív hatással van a szerbiai helyzetre,
- G. tekintettel arra, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1244-es határozatának rendelkezéseit, amelyek a szerb és más menekültek koszovói városaikba történő visszatérésére vonatkoznak, nem mindig tartják tiszteletben,
- H. mivel a Szerbiában és Horvátországban az országon belül a lakóhelyét elhagyni kényszerült személyek (IDP-k) nagy száma további pénzügyi terhet ró mindkét országra,
- I. mivel az állam jellegű egységek jelenléte és folyamatosan fennálló megállapíthatatlan helyzetük hozzájárul a régió instabilitásához,
- J. mivel a daytoni megállapodásból származó jelenlegi intézményi keretrendszer ellehetetleníti Bosznia és Hercegovinát és az európai integráció gátját képezi,
- K. mivel a 2004. november 7-i népszavazás eredménytelensége Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban utat nyitott az Oridi Megállapodás teljeskörű végrehajtásához és felgyorsította az európai integráció ütemét,
- L. mivel a Horvátországgal az ICTY (Nemzetközi Büntetőbíróság) felé fennálló kötelességei teljesítése után megnyitásra kerülő csatlakozási tárgyalásokat az összes, a régióban található ország számára küldött pozitív jelnek kell tekinteni európai távlati kilátásaik vonatkozásában,
- M. mivel Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság szintén benyújtotta tagsági kérelmét és megfelelő időben országjelentést vár a Bizottságtól,
1. hangsúlyozza, hogy összhangban az európai biztonsági stratégiával, amelynek az elfogadása 2004 decemberében esedékes, a Nyugat-Balkán az EU számára különösen kiemelt fontosságú régiót jelent, és hogy a régió jövőjéhez minden bizonnyal hozzátartozik az európai integráció, de ez a jövő nagyon nagy mértékben függ maguktól a régió országaitól;
  2. megjegyzi, hogy az európai integráció technikai mechanizmusainak politikai tulajdonlása és ismerete fontos elem, de az érintett intézményeket, különösen a választott testületeket (a régió országaiban) meg kell erősíteni, és elismeri, hogy ez további jelentős pénzügyi forrásokat fog igényelni;
  3. komoly aggodalmát fejezi ki a régióban tapasztalható gazdasági és társadalmi helyzet miatt; hangsúlyozza, hogy ezen lényegi kérdés megoldása az egyik feltétele azon országok tartós fejlődésének; felhívja a kormányokat és az Európai Uniót, hogy a társadalmi és a gazdasági fejlődést emelje a legfőbb prioritások egyikévé;
  4. emlékeztet arra, hogy Bosznia és Hercegovina, Horvátország, valamint Szerbia és Montenegró államfőinek 2002. júliusi csúcstalálkozóján közös nyilatkozatot fogadtak el a daytoni megállapodás végrehajtásáról, a határok megváltoztathatatlanságáról, a menekültek visszatérésének támogatásáról és az európai integrációs együttműködésről;

2005. április 14., csütörtök

5. üdvözli a kisebbségek védelméről szóló 2004. november 15-én aláírt kétoldalú megállapodást Horvátország és Szerbia és Montenegró államközösség között, amely jelzi a felek hajlandóságát arra, hogy a nemzeti kisebbségeket a társadalmat gazdagító értéknek tekintse;

Bosznia-Hercegovina

6. megállapítja, hogy tíz évvel a daytoni megállapodás aláírását követően a lényeges politikai problémák megoldatlanok maradtak, az ország súlyosan megosztott és a politikai stabilitás nagyon sérülékeny; azt a véleményt képviseli, hogy sürgősen szükség van új politikai kezdeményezésekre, amelyek az ott élő három népcsoportból származó, szomszédokként, fenntarthatóan békés módon élő emberek alulról felfelé kiépülő részvételre alapulnak; ennek megfelelően hangsúlyozza a daytoni megállapodás felülvizsgálatának szükségét;

7. felhívja a figyelmet az alábbi prioritásokra, amelyek még nem teljesültek: teljes körű együttműködés az ICTY-vel (Nemzetközi Büntetőbíróság), biztonsági kérdések, intézményépítés, infrastruktúra, energia; üdvözli az EU azon döntését, amely szerint a NATO által vezetett SFOR-tól – amelynek 2004. december 2-án lejárt a megbízása – átveszi a békefenntartási műveleteket, e tekintetben hangsúlyozza az EU eddigi legnagyobb katonai küldetésének hatalmas jelentőségét, amely jelentős láthatóságot biztosít majd az EU-nak Boszniában, tudomásul veszi, hogy ez a legfőbb nemzetközi szereplővé lépteti elő az EU-t Boszniában, amely szereplőnek nem csak katonai, hanem polgári eszközök is rendelkezésére állnak, beleértve a segélyeket, a kereskedelmet és a politikai párbeszédet; kiemeli a Bosznia és Hercegovinában található némely politikai erők ellentmondásait, amelyek nyilvánosan támogatják az európai integrációt, azonban gátat szabnak a működő állam létrehozásához szükséges reformoknak;

8. üdvözli aényt, hogy az EU hajlandó több felelősséget vállalni a BiH stabilitása kapcsán a korábbiakhoz viszonyítva; megállapítja, hogy az EU legnagyobb katonai küldetése az EUFOR az EU Bosznia-Hercegovina uniós rendőri missziójának kiegészítése; ezért hangsúlyozza, hogy a NATO vezette békefenntartó tevékenység SFOR átvétele 2004 decemberében nagy továbblépési lehetőséget jelent 10 évvel Dayton után, tudomásul veszi a katonai, valamint a rendőri elemekkel való bővülést; felhívja a Tanácsot, hogy gondoskodjon a résztvevők közötti maximális koordinációról és arról, hogy az Európai Parlamentet megfelelően tájékoztassák és külön tájékoztatást kapjon az EUFOR-ról;

9. üdvözli a Bosznia és Hercegovina kormányában újonnan létrehozott európai integrációs igazgatóság munkáját; elismeri a bekövetkezett pozitív fejleményeket; ismét hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a hatóságok továbbvigyék a reformfolyamatot és figyelmet fordítsanak olyan prioritásokra, mint a korrupció és a szervezett bűnözés kezelése, a még szabadlábban lévő háborús bűnösök elfogása, a súlyos válságban lévő gazdaság kezelése, a közigazgatás működőképessége fenntartásának megfizethetetlen költségei és a közigazgatási kapacitás általános hiánya;

10. sajnálattal veszi az Egyesült Államok 2003 júniusában hatályba lépett döntését arról, hogy az amerikai állampolgároknak Boszniában immunitást biztosítanak a hágai Nemzetközi Büntetőbírósággal szemben a bosznia és hercegovinai parlament ratifikációja után;

11. felkéri a boszniai hatóságokat, különösen a Republika Srpska kormányát, hogy teljes mértékben működjenek együtt az ICTY-vel a háborús bűnösökkel vádolt személyek üldözésében, és amennyiben bebizonyosodik az együttműködés, akkor támogatja Bosznia jövőbeni meghívását a Partnerség a Békéért programban való részvételre; hangsúlyozza, hogy továbbra is a legsúlyosabb kérdés a megvádolt háborús bűnösök büntetlensége és kiadatásukkal kapcsolatos nehézségek, amelyek gátat szabnak a kiegyezésnek és a népek közötti kölcsönös bizalom kialakulásának; felhívja a bosznia és hercegovinai hatóságokat, hogy az igazgatás, civil társadalom, az ortodox egyház és minden felelős szereplő szintjén, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy Karadzicsot és Mladicsot a bíróság elé lehessen állítani, üdvözli e tekintetben a Republika Srpska által a közelmúltban háborús bűnök elkövetése miatt kiadott helyi elfogatóparancs alapján letartóztatott nyolc személy őrizetbe vételét, továbbá a Tanács egyre növekvő számú vádemelés alatt álló háborús bűnös pénzeszközeit befagyasztásáról szóló döntését;

12. súlyos aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Nemzetek Környezetvédelmi Programjának kutatói a víz és Bosznia és Hercegovina különböző területeiről származó talajminták szegényített uránnal való fertőzöttségét állapították meg, aggodalmát fejezi ki az UNEP szennyezett területek megtisztítására vonatkozó javaslatával szemben tapasztalható téltenség miatt;

2005. április 14., csütörtök

13. üdvözli a Bosznia és Hercegovinában, Horvátországban, a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban, valamint Szerbia és Montenegróban található villamos generátoroknak a nyugat-európai UCTE rendszerbe történő visszakapcsolását, amely 1991-ben szakadt meg; úgy véli, hogy a Boszniai piac egyesítése, amely azt megelőzően a szövetségi és a Republika Srpska egységekre volt osztva, alaposan fellendíti Bosznia gazdaságát;

14. elismeri, hogy még mindig szükség van a boszniai és hercegovinai Főképviseelő Hivatalára; nagyobb átláthatóságot és (európai) parlamenti felügyeletet követel meg a főképviseelői hivatal tevékenysége és döntései tekintetében, különösen tevékenységeinek Bosznia-Hercegovina saját hatóságaira történő fokozatos átruházása fényében; e tekintetben felkéri a főképviseelőt, hogy tartózkodjon az ún. „bonni jogkörök” túlzottan széleskörű alkalmazásától, mivel a kormányzás ezen eszközei akadályozzák a jogállam létrehozását Bosznia-Hercegovinában;

15. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson támogatást az ország politikai erői számára, hogy konszenzust alakíthassanak ki a politikai keretrendszer daytoni megállapodásnak megfelelő reformja érdekében azért, hogy hatékonyan működő adminisztratív struktúrák jöhessenek létre Bosznia-Hercegovinában;

Szerbia és Montenegró

16. rámutat, hogy az elkövetkező két év kritikus lesz az államszövetség számára Szerbia és Montenegróban, mint ahogy a mindkét fél számára kielégítő megoldás megtalálása kulcsfontosságú eleme lesz az egész régió stabilitása szempontjából; ismételten megerősíti, hogy az Európai Uniónak készen kell állnia Szerbia és Montenegró megsegítésére a tartós megállapodás kidolgozásában, miközben semleges álláspontot képviselnek abban a kérdésben, hogy milyen formát öltson ez a kapcsolat;

17. 17 sajnálatát fejezi ki, hogy Szerbia továbbra sem működik együtt a volt Jugoszlávia területén elkövetett háborús bűnöket vizsgáló ENSZ-törvényszékkel (ICTY), továbbá felhívja a hatóságokat, hogy tegyenek további intézkedéseket a katonai és a rendőrségi reform érdekében, különös tekintettel a titkosrendőrségre; üdvözli, hogy a közelmúltban több, háborús bűnökkel vádolt magas rangú személy jelentkezett az ICTY-nál, és elvárja, hogy a szerb hatóságok gyorsítsák fel együttműködésüket ezzel a bírósággal;

18. emlékezteti Szerbia és Montenegró kormányát, hogy az alapvető jogok és szabadságok – ide értve az etnikai és nemzeti kisebbségeiket is – tiszteletben tartása a koppenhágai kritériumok egyike és az – esetlegesen az EU-tagsághoz vezető – SAP-ban való részvétel előfeltétele;

19. tudomásul veszi az Európai Parlament Vajdaságba küldött ad hoc bizottságának megállapításait, valamint a tartományban tapasztalható etnikai és társadalmi feszültségekről készült jelentését; emlékezteti a szerb hatóságokat, hogy az egész országra és az egész lakosságra kiterjedő kötelességük a törvényesség és rend biztosítása; elismeri, hogy a Vajdaság példaként szolgálhat Szerbia többi része számára a különböző nemzetiségek közötti békés együttélés, valamint az EU által kezdeményezett/támogatott regionális és határon átnyúló programok kiaknázása tekintetében;

Koszovó

20. felhívja az Európai Bizottságot, hogy gyorsítsa fel és a lehető leggyorsabban fejezze be munkálatait a megvalósíthatósági tanulmányra vonatkozóan, a stabilitási paktum és az Európai Unióval való mihamarabb történő társulási megállapodás megkötéséről szóló tárgyalások megkezdése érdekében;

21. elismeri, hogy a Koszovó státuszáról meghozandó jövőbeni döntésnek politikai következményei lesznek Szerbia számára, és ezért felhívja Belgrádot és Pristinát, hogy kezdjenek együttműködésen alapuló párbeszédbe, és Koszovó jövőjére nézve konstruktív megoldást találjanak;

22. üdvözli Ramush Haradinaj volt koszovói miniszterelnök lemondásával és az ICTY-nál való jelentkezésével kapcsolatos döntését, és reméli, hogy önkéntes jelentkezése példát mutat majd a régióban tartózkodó többi háborús bűnökkel gyanúsított személy számára, és növeli az ICTY tekintélyét és pozícióját;

23. tudomásul veszi a közelmúltbeli (2004. október 23.) választások eredményét, de sajnálja az alacsony választási részvételt, különösen a koszovói szerb kisebbség tömeges bojkottját és azt, hogy ez kiemeli a területet változatlanul sújtó mély megosztottságot;

24. tisztában van azzal, hogy a sztandardok bevezetésének felülvizsgálatára 2005 közepén kerül sor annak megállapítása érdekében, hogy lehet-e vitát nyitni Koszovó jövőbeni státuszáról;

2005. április 14., csütörtök

25. elvárja, hogy a Tanács – különösen pedig a közös a kül- és biztonságpolitikai főképviselő és a Bizottság – az ENSZ-szel, az USA-val, a NATO-val és az összes releváns résztvevővel együtt teljes mértékben vegyen részt a Koszovó jövőjével kapcsolatos tárgyalások előkészítésében; kiemeli, hogy e tekintetben az összes érintett félnek figyelembe kell vennie az egész térség közös európai jövőjét;
26. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vállaljanak vezető szerepet a végleges státussal kapcsolatos tárgyalásokban és a folyamat meggyorsítása érdekében már előre zárják ki az alábbi lehetőségeket:
- visszatérés egy Szerbia és Montenegróhoz fűződő alkotmányos kapcsolathoz,
  - egyesülés Albániával vagy a térség bármely más államával vagy területével,
  - Koszovó felosztása;
27. ragaszkodik azonban ahhoz, hogy a koszovói hatóságok hozzanak határozott intézkedéseket Koszovó minden lakosának biztonságának javítására;
28. elismeri a SAP követési mechanizmusának (STM) fontosságát mint Koszovó EU-kompatibilis strukturális reformjai támogatásának, valamint Koszovó Európai Unión belüli jövője előkészítésének egyik módját;
29. rámutat, hogy a konfliktus után több, mint 5 évvel szinte 3500 koszovói sorsa nincs megoldva, felhívja a szerb kormányt, hogy aktívan működjön közre azért, hogy az eltűntekkel kapcsolatos minden információ rendelkezésre álljon, felhívja továbbá a koszovói hatóságokat, hogy szolgáltatson információt a még mindig eltűntnek nyilvánított 500 koszovói szerbről;
30. felhívja a koszovói hatóságokat, hogy a szerb közösség jogait tartsák tiszteletben, könnyítsék meg a szerb és más, nem albán nemzetiségű menekültek visszatérését, tartsák tiszteletben az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1244-es számú határozatát és szigorúbban lépjenek fel a szervezett bűnözés és a kábítószer-csempészet ellen;

Albánia

31. aggodalommal tölti el, hogy a politikai légkör Albániában problematikus, feszültségek vannak a kormányzó párton belül, ami a párton belüli szakadáshoz vezetett; elítéli az albán kormányt cselekvésképtelensége miatt; minden politikai párttól konkrét intézkedéseket vár a politikai klíma javítása érdekében;
32. hangsúlyozza Albánia adminisztratív kapacitásának és a hatóságok önkényes intézkedései elleni harc erősítésének szükségességét, javasolja, hogy határozottabban cselekedjenek a korrupció, a szervezett bűnözés, az ember-, fegyver- és kábítószer-kereskedelem elleni harchoz szükséges eszközök biztosítása érdekében, valamint a független és hatékony bírósági rendszer, különösen pedig az adminisztratív szektor számára egy működő igazságszolgáltatás elérésére tett lépések érdekében;
33. elismeri, hogy a szervezett bűnözés elleni harcban betöltendő szerepéből adódóan Albánia lényeges szereplője a régió stabilizációnak;
34. tisztában van azzal, hogy sokat kell még tenni a gazdasági szféra fejlesztéséért (pl. a lakosság negyede él a létminimum alatt), a korrupciót le kell győzni és az átláthatóságot növelni kell; felhívja a figyelmet az oktatási szektorban uralkodó nehéz körülményekre, különös tekintettel a gyermekek azonos tanulási esélyei garantálásának sürgető mivoltára az egész országban;
35. felszólítja az albán kormányt és a hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a görög kisebbség jogait, és hangsúlyozza, hogy a stabilizációs és társulási megállapodási tárgyalások előrehaladása és Albánia távlati lehetőségei az Unióban szorosan összefüggenek az emberi jogok és a kisebbségek jogainak tiszteletben tartásával;

Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság

36. arra az álláspontra helyezkedik, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság teljes részvétele az európai integrációs folyamatban nem csak az ország, hanem az egész régió számára hasznos lesz;

2005. április 14., csütörtök

37. üdvözlí Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányának politikai és gazdasági kérdésekről, valamint a közösségi vívmányokról szóló bizottsági kérdőívre adott válaszait; arra számít, hogy a Bizottság a lehető leghamarabb véleményt nyilvánít Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság európai uniós tagsági kérelmével kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy az Európai Tanács 2005 decemberében tartandó ülésén lehetségesen megadandó tagjelölt státusz egyrészt lendületet ad az országnak, hogy további eredményeket érjen el a reformfolyamat megvalósításában, másrészt erősíti a térség stabilitását;

38. üdvözlí a kormányzat decentralizációs reformok végrehajtására irányuló erőfeszítéseit, amelyek a 2001-ben Ohridben aláírt keretegyezmény részét képezik; üdvözlí a 2004. novemberi népszavazás kimenetelét, ami kifejezte az országnak az európai út iránti támogatását és megteremti a lehetőséget a további reformhoz, rámutat, hogy a volt Macedónia Jugoszláv Köztársaság decentralizációra irányuló erőfeszítéseit megfelelően támogatnia kellene az EU támogató programjainak, amelyek még jobban „dekoncentráltak” kell hogy legyenek annak érdekében, hogy felhasználják a nemzeti és helyi hatóságok szakértelmét;

39. sajnálattal veszi tudomásul, hogy EBESZ-megfigyelők szerint a tavaszi helyhatósági választásokat szabálytalanságok kísérték és felhívja Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság hatóságait, hogy azonnal tegyék meg a szükséges lépéseket, hogy a választási normák megfeleljenek az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Irodája (ODIHR) követelményeinek;

40. arra az álláspontra helyezkedik, hogy a területi megosztottság fenntarthatóságára vonatkozó népszavazás kudarca folyamatos megbékélést biztosít a két fő etnikai csoport közötti megbékéléshez az Ohrid-megállapodás irányvonala mentén azzal a céllal, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságot a békés egymás mellett élés példájává tegye és hogy hozzájáruljon az egész régió stabilizációjához;

41. azon az állásponton van, hogy a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban tevékenykedő európai uniós szervezeteknek jobban össze kellene hangolni munkájukat; úgy véli, hogy ebben a tekintetben az Európai Bizottságnak kellene központi szerepet játszania az uniós politikák megvalósításában az országban;

42. álláspontja szerint az ICC az Európai Unió és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti együttműködés alapvető eleme; rámutat arra, hogy e tekintetben – Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság uniós tagsági kérelme fényében – a Macedónia és az Egyesült Államok között 2003-ban aláírt ún. „mentességi szerződést” semmissé kellene nyilvánítani;

43. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a helyi választásokkal kapcsolatban készült EBESZ-jelentések szerint több választókörben szabálytalanságokat figyeltek meg; felhívást intéz ezért arra vonatkozólag, hogy a jövőben további erőfeszítéseket kell tenni a választási eljárások megerősítése érdekében, különösen helyi szinten;

Horvátország

44. üdvözlí a 2004. június 18-i határozatot⁽¹⁾, amely Horvátországnak tagjelölt státuszt biztosít;

45. tudomásul veszi a Horvátország csatlakozási tárgyalásainak elhalasztásáról szóló tanácsi határozatot az ország ICTY-vel való teljes körű együttműködésével kapcsolatos közös megállapodás hiánya miatt;

46. üdvözlí e tekintetben a Tanácsnak a Horvátországra vonatkozó tárgyalási keret elfogadására irányuló határozatát, és felhívja a horvát kormányt, hogy tegyen meg mindent annak bizonyítására, hogy teljes mértékben együttműködik az ICTY-vel; azon az állásponton van, hogy ez alapvető próbát jelent a térség valamennyi országa számára és teljes támogatásának ad hangot az ICTY által végzett nehéz munka tekintetében;

47. felhívja Horvátországot, hogy a Szlovéniával folytatott dialógus által rendezze a még meglévő határvitákat; kerülje el az olyan egyoldalú lépéseket, amelyek konszenzus nélkül, hátrányosan befolyásolnák a szlovén-horvát határok meghatározását és a határ demarkációját; és tegyen meg mindent a menekültek hazatérésének ösztönzésére és megkönnyítésére;

48. tudomásul veszi Sanader horvát miniszterelnök, 2004. novemberi belgrádi látogatását, amely az első hivatalos látogatás volt az egykori Jugoszlávia összeomlása óta, megjegyzi, hogy Sanader miniszterelnök és Szerbia és Montenegró miniszterelnöke, Marovic úr egyezményeket írtak alá a nemzeti kisebbségekkel és a technikai és tudományos együttműködéssel kapcsolatban és hogy egyetértettek abban, hogy Horvátország és Szerbia és Montenegró jövőjében egyaránt szerepelnie kell az Európai Unió tagságnak;

⁽¹⁾ lásd: a Tanács következtetései, 2004. június 17–18. (10679/2/04 REV 2).

2005. április 14., csütörtök

49. felszólítja a hatóságokat, hogy tegyenek érdemi lépéseket a menekültek visszatérésének megkönnyítése érdekében és biztosítsák a háborús bűnök tisztességes és hatékony hazai tárgyalását;

50. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy minél előbb küldjenek ellenőrzési munkacsoportot Horvátországba, hogy a Tanács következő ülése számára biztosítson a döntések alapját képező megbízható eredményeket;

Általános ügyek

51. felhív arra, hogy a nemzetközi fellépéseket jobban hangolják össze a térségben; megjegyzi, hogy mivel számos szereplő van jelen a régióban, ezért szükség van a hatáskörök közöttük történő meghatározására/újrafelosztására, különös figyelmet fordít az Európai Újjáépítési Ügynökség és az Európai Bizottság régióban lévő „dekoncentrált” delegációi közötti hatáskörök/illetékességek egyértelmű újrafelosztásának szükségességére;

52. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az elkövetkező évekre vonatkozóan készítsenek egyértelmű úttervet és csatlakozási stratégiát a Nyugat-Balkán országai számára, és – különös tekintettel a Horvátországgal folytatandó tárgyalások megkezdésére – kéri, hogy az EU küldjön egyértelmű üzenetet a többi délkelet-európai ország számára;

53. rámutat, hogy a SAP a Nyugat-Balkánon lényeges keretet képez az országok EU felé történő haladásához;

54. rámutat, hogy a SAP és a SAA szerepét meg kellene erősíteni, és hogy az EU-nak egy egyértelmű lépésről lépésre meghatározott integrációs napirendet kellene megállapítania;

55. felhívja az Uniót, hogy ösztönözze és támogassa a térség valamennyi kormányát a Törökország által kidolgozott, EU-kompatibilis ideiglenes nemzeti fejlesztési tervek elkészítésében a jövőbeli uniós támogatások intézményi fogadására irányuló képességek kialakítása érdekében, különös tekintettel a vidékfejlesztés, az infrastrukturális fejlesztés, valamint a humán erőforrás-fejlesztés területeire;

56. rámutat, hogy a délkelet-európai országok és az EU piaca közötti szabad kereskedelmet a származási szabályok kérdése akadályozza, ugyanis az esetek többségében ezek az országok nem írták alá a származási szabályokról szóló páneurópai egyezményt; felhívja az Európai Bizottságot, hogy kezelje elsőrendű prioritásként az említett országok támogatását a tárgyalásokon és a szükséges eljárások során;

57. megjegyzi, hogy a Nyugat-Balkánnal kapcsolatos költségvetési hozzájárulások összege 2002 óta folyamatosan és jelentős mértékben csökken minden évben; szándéka, hogy a következő pénzügyi tervben a kulcsfontosságú kihívások, a fizikai újjáépítésről az intézményi fejlesztés és az előcsatlakozási támogatások irányába történő elmozdulás, valamint a régió az Európai Unió számára betöltött stratégiai szerepének figyelembe vételével megfelelő anyagi forrásokat biztosítson a régió számára;

58. A társadalom egésze, de különösen a véleményformálók felölelése szükségességének fényében – a régió EU felé tartó haladásának folyamatán belül – felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy sürgősen intézkedjék a határellenőrzésekkel kapcsolatos együttműködés erősítése érdekében egy, a régió számára megvalósítandó szélesebb bel- és igazságügyi (IB) stratégia részeként, amelybe bele kell foglalni egy, a Bizottság által készített tanulmányt a régió országai számára a vízumkövetelmények progresszív megkönnyítéséről, eredményeit pedig 2005 végéig kell bemutatni; a tanulmánynak különleges hangsúlyt kell fektetnie arra, hogy miként lehet a diákok, valamint a nem kormányzati szervezetek, a gazdasági szereplők és a politikai intézmények képviselőinek és az üzletemberek mozgását elősegíteni;

59. 59 felhívja a régió országainak hatóságait, hogy a tisztességes képviselői eljárás nemzetközileg elfogadott normái szerint, és a ICTY-nal együttműködve fokozzák erőfeszítéseiket a háborús bűnök elkövetőinek helyi bíróság elé állítása érdekében, az áldozatok és az elkövetők etnikai hovatartozástól függetlenül;

2005. április 14., csütörtök

60. hangsúlyozza, hogy a régió országai sokat tehetnek azért, hogy önmagukon segítsenek az EU-integráció felé vezető úton való további előrelépések elérésében a következő feltételek teljesítésével:

- együttműködés az ICTY-vel
- a menekültek és kitelepítettek visszatérése érdekében folytatott hatékony politika megvalósítása
- az emberi és kisebbségi jogok tiszteletben tartása,
- aktív korrupció-, szervezett bűnözés-, ember-, fegyver- és kábítószer-kereskedelem-ellenes politikák megvalósítása,
- hatékony gazdasági együttműködés;

61. üdvözli a román beilleszkedését elindító Szófia-i Nyilatkozatot és felkéri a Bizottságot a régió országai által a roma népesség helyzetének számottevő javítására tett erőfeszítések támogatására;

62. Megjegyzi, hogy az EU politikájának egyik legfontosabb célkitűzésének az EU által nyújtott segítség kezelésével és megvalósításával kapcsolatos feladatok szisztematikus és progresszív átruházásának kell lennie, növelvén a helyi és nemzeti hatóságok szerepét, valamint a civil társadalom és a demokratikus erők stabilan növekvő elkötelezettségét ahogy és amikor a kérdéses országok rendelkeznek az ehhez szükséges megfelelő kapacitással;

63. felkéri a Bizottságot, hogy a CARDS-ban tervezett módon ezután az országok intézményeit közvetlenül az EU pénzügyi irányítási rendszerébe foglalja bele;

64. felhívja a régió többi országát, hogy működjenek együtt a regionális infrastruktúra koordinálásában, mivel ennek az ágazatnak a fejlesztése elengedhetetlen, ha a régió gazdaságilag integrálódni akar;

65. sajnálja, hogy a menekültek és az IDP-k hazatérését a régióban még teljesen végre kell hajtani;

66. továbbra is komoly aggodalommal tölti el a fiataloknak a régióból történő tömeges kivándorlása és az ettől nem független szegénységi és munkanélküliségi szint, valamint a hazatérő menekültek újbóli beilleszkedésének kérdése;

67. megjegyzi, hogy az aknamezők a Balkánon még mindig az egyik fő akadályai a délkelet-európai régiók fejlődésének és integrációjának, és hogy az elmúlt években ugyan jelentős mértékű eredményes munkát végeztek, de az EU aknaprogram-tevékenységeit tovább kell folytatni a régió országaiban annak érdekében, hogy 2010-re elérjék az ottawai egyezmény aknamentes területeket meghatározó célkitűzését;

68. az a véleménye, hogy a fejlődés és egy valódi polgári társadalom támogatása nélkülözhetetlen tényezője a demokratikus intézmények megerősítésének és a felek közötti teljes megbékélés ösvényét egyengeti;

69. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen további erőfeszítéseket a régió országainak támogatására többnemzetiségű örökségük oktatási rendszerükben történő megjelenítésében és annak biztosításában, hogy az ország részt vehessen az Európai Unió oktatási csereprogramjaiban;

70. sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen egy konkrét, a szomszédos régiók közötti megkönnyített mozgásszabadsággal felruházott területek létrehozására irányuló projektet, amely így növeli a határokon átívelő és regionális együttműködés fejlődését;

71. sürgeti a Bizottságot, hogy segítse elő és támogassa a városi szintű ikerintézményi együttműködési programok (twinning) létrehozását és támogasson minden olyan tevékenységet, ami megkönnyíti az EU és a SAP-országok különböző szereplői közötti hálózatok kialakítását;

72. javasolja, hogy az EU az ENSZ-szel együttműködve játsszon meghatározó szerepet az összes illetékes politikai szereplő részvételével zajló azonnali párbeszéd kialakításában Koszovó státuszáról, és reméli, hogy a megbeszélések hatékony eredménnyel zárulnak;

2005. április 14., csütörtök

73. sürgeti a Nyugat-Balkánt, hogy fogadja el és hajtsa végre az EU fegyverexporttal kapcsolatos magatartási kódexét;

74. felhívja a Bizottságot és az Újjáépítési Ügynökséget, hogy a bírósági eljárások kiegészítéseként tovább bátorítsák és támogassák a széles körű tényfeltáró és megbékélési folyamatot, melyben a civil társadalomnak, a politikai szereplőknek és a kulturális élet képviselőinek is részt kell venniük, és melynek alapot kell teremtenie a tartós béke és stabilitás számára a térségben; e megbékélési folyamatnak különösen a fiatalokat kell megcéloznia, és ki kell terjednie az iskolai tankönyvek, valamint a történelemoktatás tantervének felülvizsgálatára;

*
*   *   *

75. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácshoz, a Bizottsághoz, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányaihoz és parlamentjeihez, a térség valamennyi kormányához és parlamentjéhez, a stabilitási egyezmény EU koordinátorához, az EU különleges képviselőihez a régióban, az ENSZ különleges képviselőjéhez Koszovóban (UNMIK), az OSCE-hez és az Európa Tanácshoz.

P6_TA(2005)0132

Közös kül- és biztonságpolitika (2003)

Az Európai Parlament állásfoglalása a KKBP főbb vonatkozásai és alapvető választási lehetőségei tárgyában a Tanács által az Európai Parlamentnek tett éves jelentésről, beleértve az Európai Közösség általános költségvetését érintő pénzügyi hatásokat – 2003 (8412/2004 — 2004/2172(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai alkotmány létrehozásáról szóló, 2004. október 29-én Rómában aláírt szerződésre,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott európai biztonsági stratégiára,
- tekintettel a Tanácsnak az Európai Parlamentnek címzett, a „KKBP főbb jellemzői és alapvető választási lehetőségei, ideértve az Európai Közösség általános költségvetésének pénzügyi hatásait” című 2003-as éves jelentésére (8412/04),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti 1999. május 6-i, a költségvetési feyelemről és a költségvetési eljárás javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽¹⁾ (40) bekezdésére,
- tekintettel az EU-Szerződés 21. cikkére,
- tekintettel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződésről elfogadott, 2005. január 12-i állásfoglalására⁽²⁾,
- tekintettel a közös kül- és biztonságpolitika bevezetése terén elért haladásról szóló, 2003. október 23-i állásfoglalására⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió és az Egyesült Nemzetek Szervezete közötti kapcsolatokról szóló, 2004. január 29-i állásfoglalására⁽⁴⁾,
- tekintettel a „Tágabb Európa – szomszédság: új keret a keleti és déli szomszédainkkal folytatott kapcsolatokra” című, 2003. november 20-i állásfoglalására⁽⁵⁾,
- tekintettel az „Új európai biztonsági és védelmi felépítmény – prioritások és hiányosságok” című, 2003. április 10-i állásfoglalására⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL C 172., 1999. 6.18., 1. o.

⁽²⁾ P6_TA(2005)0004.

⁽³⁾ HL C 82. E, 2004.4.1., 599. o.

⁽⁴⁾ HL C 96. E, 2004.4.21., 79. o.

⁽⁵⁾ HL C 87. E, 2004.4.7., 506. o.

⁽⁶⁾ HL C 64. E, 2004.3.12., 599. o.